

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.793/2012/4.szám

A Kúria dr. Nagy Róbert (fél címe 2) ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes neve alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2012. április 23. napján kelt 7.K.20.147/2012/10. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Pécsi Törvényszék 7.K.20.147/2012/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint + ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs .

I n d o k o l á s

A felperes 2010. július 29-én nyújtott be kérelmet az alpereshez 29 anyatehén támogatására. Az elsőfokú hatóság a támogatás 22/2010. (III. 16.) FVM rendeletben (a továbbiakban: R.1.) meghatározott feltételeit 23 egyed esetében látta megvalósulni. Hat egyed esetében az adminisztratív bejelentési kötelezettség elmulasztásával összefüggésben álló hiányosságokra tekintettel elutasította a kérelmet. Megállapította, hogy a hat egyed esetében nem megfelelő szaporító anyagot alkalmaztak, mert a termékenyítő bika központi lajstromszáma nem megfelelően tűnt ki a termékenyítési jegyen, illetve a HU3291900327 azonosítójú és a HU3291900341 azonosítójú egyedek esetében a meghatározott időben történt szaporulatot felperes nem jelentette be a nyilvántartásba. Az első fokú hatóság elutasító döntését az R. 15. § (3) bekezdésére, a 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási

tv.) 26. § (3) bekezdésére és a 43/A. §-ára alapította.

A másodfokú hatóságként lejáró alperes helyben hagyta az elsőfokú határozatot arra hivatkozással, hogy amennyiben a szaporítás nem a kérelmezett tehenekre előírt fajtajú bikával történik, vagy nem jelentik be a szaporulatot, úgy a kérelmezett egyed nem támogatható. Felperes a nyilvántartás hiányos adatait csak az elsőfokú határozat kézhezvételét követően pontosította, illetve pótolta, amely az Eljárási tv. értelmében nem vehető figyelembe. Az alperes jogkövetkezményként a 73/2009/EK rendelet (a továbbiakban: EK rendelet 1.), illetve az 1122/2009/EK rendelet (a továbbiakban: EK rendelet 2.) 65. cikk (1) és (3) bekezdései alapján alkalmazott számítással jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a szabálytalansággal érintett 6 egyed után nem jogosult támogatásra. Ezzel azonban a felperes egyéni támogatásának felső határa (30,0) nem érte el a 90 %-ot, ezért az alperes a 82/2005. (IX. 15.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.2.) 10. § (3) bekezdésére hivatkozással 7,0 támogatási jogosultságot is megvont a felperestől az országos tartalék javára.

A felperes keresete folytán eljáró Pécsi Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) jogerős ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A Törvényszék elfogadva a felperesi bizonyítást megállapította, hogy szemben az alperes határozatában foglaltakkal, az alkalmazott szaporítóanyag hús típusú bikától származott, ezért az megfelelt a jogszabályoknak. Az R.1. 32. § (3) bekezdésére hivatkozással az adatbejelentéssel kapcsolatosan megállapította azt is, hogy a hiányosságok az inszeminátor által bejelentett adatokon alapulva, az ENAR nyilvántartásban jelentkeztek. Ez pedig nyilvánvaló olyan hibának minősült, amelyet az alperesnek - a fenti EK rendeletek alapján - hiánypótlás keretében kellett volna tisztáznia. Hiánypótló felhívás nélkül viszont a felperes a nyilvánvaló elírásról csak az alperes első fokú határozatából szerezhette tudomást. Az alperes megsértette a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakat.

Az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését, felperes keresetének elutasítását, és felperesnek költségeiben történő marasztalását kérte a Kúriától. Felülvizsgálati kérelmét azzal indokolta, hogy a Törvényszék „összemosta” az Eljárási tv. 9. § m) pontja szerinti nyilvánvaló hiba fogalmát és a hiánypótlás alkalmazhatóságát. Így a Törvényszék ítélete az Eljárási tv. 41. § (4) bekezdésébe ütközően törvényt sértő. Emellett az ítélet sérti az R. 18. § (4) bekezdését, valamint az Eljárási tv. 26. § (3) bekezdés d) pontját és 43/A. §-t is.

A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, figyelemmel a 274. § (1) bekezdésére is, tárgyaláson kívül vizsgálta felül.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Az R. 15. §-a az anyatehéntartás több feltételét is meghatározza, amely feltételek között a 15. § (3) bekezdés c) pontja a megtermékenyítéssel és a szaporulattal kapcsolatos adatbejelentési kötelezettséget is előír a termelő, azaz a felperes számára. Az R. 18. §-a az ellenőrzés és a jogsértések jogkövetkezményeinek levonására az EK rendelet 2. rendelkezéseit rendeli alkalmazni. A 18. § (3) és (4) bekezdései értelmében „[a]z állatokra és a tenyésztetre vonatkozó adminisztratív ellenőrzés során kizárólag azon adatok tekinthetők a támogatás szempontjából elfogadottnak, amelyek az ENAR nyilvántartásba bejelentésre kerültek és a nyilvántartásban szerepelnek.” A (4) bekezdése értelmében „[a]z ENAR nyilvántartásba bejelentett adatok helyességéért, a bejelentés elmaradásáért vagy határidőn túli teljesítéséért a mezőgazdasági termelő felel.”

E rendelkezésekből következőleg a felperes felelőssége teljességgel fennáll azon adatokért, amelyek a nyilvántartásból az adminisztratív ellenőrzés során az alperes számára rendelkezésre állnak. A hazai implementált szabályozás értelmében e felelősség független attól, hogy az adatbejelentés a felperes, illetve az inszeminátor által szolgáltatott adatokon alapul.

Az alperes által határozatában hivatkozott EK rendelet 2., az uniós jog másodlagos jogforrásként az alkalmazásban elsődlegességet, közvetlen – a jelen esetben vertikális – hatályt és alkalmazást követel a nemzeti szabályozással szemben. Az EK rendelet 2. a hatálya alá tartozó támogatási formákra nézve közös szabályként fogalmazza meg 73. cikke (1) bekezdésében a jogosulatlan támogatás jogkövetkezménye alóli mentesülés lehetőségét. Eszerint „[a]z I. és II. fejezetben előírt támogatáscsökkentéseket és támogatás köréből való kizárásokat nem kell alkalmazni, ha a mezőgazdasági termelő tényszerűen pontos információt nyújtott be, vagy másképpen bizonyítja, hogy nem vétkes.” A mentesülést garantáló uniós rendeleti szabály az adatbejelentésen nyugvó jogszerűséghez képest a tényekhez kötött jogszerűséget védi a közigazgatási jogban idegen, vétkességen alapuló felelősség alóli kimentést biztosító szabállyal.

A felperes a per során bizonyította, hogy a támogatási igénye a tényekre alapozottan jogszerű: a megtermékenyítést okirati bizonyítékokkal támogatva hús bikákkal végezte el minden támogatással érintett egyed esetében. Az adatbejelentésbeli hiányosság pedig az inszeminátor számelírásán és nem a felperes mulasztásán alapult.

A felülvizsgálat tárgyát képező jogerős ítélet ténybeli és jogi jellegű megállapításai tehát ebben a jogi környezetben

értékelendőek. A Törvényszék nem hivatkozott az Eljárási tv. 9. § m) pontja szerinti nyilvánvaló hibára, az ítélet 3. oldal harmadik bekezdésében tett megállapítás az inszeminátor nyilvánvaló számelírására utal csupán. Ezért a Kúria nem látott lehetőséget és indokot sem az Eljárási tv. felülvizsgálati kérelemben megjelölt 26. § (3) bekezdés d) pontjának és az ENAR nyilvántartás adataiban fellelhető hibák jogkövetkezményét tartalmazó 41. § (4) bekezdés, valamint 43/A. § felperessel szembeni alkalmazására.

Ezzel szemben megállapította, hogy a jogerős ítélet - az EK rendelet 2. közvetlen hatályára és alkalmazhatóságára tekintettel - nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt normákat. Megjegyzendő az is, hogy amikor az inszeminátor az elsőfokú határozat kézhezvétele után (2010. ápr. 28.) azonnal intézkedett (2010. május 4-én) a nyilvántartás adatainak korrekciója iránt, már az elsőfokú hatóság is birtokában volt a ténybeli és az adminisztratív adatok közötti eltérésnek. A Ket. 103. §-a alapján maga is, de legkésőbb a felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a Ket. 104. §-a alapján jogszerűvé tehetné volna a perben támadott és felülvizsgált közigazgatási határozatát. A jogkövetkezmények alól mentesítő uniós jogi rendelkezések ismeretében ésszerűtlen ugyanis olyan közigazgatási határozatot hatályban tartani, amely - a közigazgatási szerv számára tudottan - ellentétesen ítéli meg a jogszerű tényeket.

A kifejtettek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdésére tekintettel a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes sikertelen felülvizsgálati kérelmére tekintettel köteles a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára tekintettel megállapított összegű perköltségének megfizetésére. Az alperes - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-án alapuló - teljes személyes illetékmentességére tekintettel a felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Budapest, 2013. november 12.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörchneré Dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő